

raade, jeg har Kendskab til, er der regnet mere end rigeligt, og hvis der er regnet paa samme Maade ogsaa for de andre Virksomheder, tror jeg ikke, det vil komme til at koste det, der her er nævnt. Angaaende Kornmøllerne siges det, at der i 14 af vore største Handelsmøller beskæftiges i alt ca. 330 Arbejdere, hvoraf ca. Halvdelen anvendes i kontinuerlig Drift, medens Resten beskæftiges ved Dagarbejde i Pakhuse m. m. Derefter regner man saa ud, hvad Indførelsen af 8 Timers-Arbejdsdagen vil komme til at koste, og det opgives til ca. $\frac{1}{2}$ pCt. af Produktionsværdien. Men det er ikke rigtigt. Tager jeg en af de store Møller, arbejder der der 23—24 Mand, men ikke mere end højst 6 er inde i Møllen. Det vil altsaa sige, at der kun skal antages 3 Arbejdere mere. Og gaar jeg det hele igennem, kommer jeg til det Resultat, at i Stedet for ca. 80 Arbejdere bliver der i Virkeligheden kun Brug for ca. 40 paa disse Møller. Man kommer derved snarere ned til $\frac{1}{4}$ pCt. end til $\frac{1}{2}$ pCt. Det hedder endvidere i det samme Underbilag til Bilag 2: „Det bemærkes, at i saadanne Mølleries, som er knyttede til de større Brødfabrikker, er 3-Holds-Driften gennemført“. Det er ikke rigtigt. 3-Holds-Driften er kun gennemført paa en eneste Fabrik, maaske paa to, nemlig paa Arbejdernes Fællesbageri her i Byen og saa paa Arbejdernes Brødfabrikovre i Aarhus. Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti (Pitzner), der ellers passede saa nøje paa, omtalte ikke dette. Nedsættelse af Arbejdstiden er ikke sket, idet man, hver Gang der var Forhandlinger om Lønnen og samtidig om Nedsættelse af Arbejdstiden til 8 Timer, har strittet imod med Hænder og Fødder fra disse rige Brødfabrikanters Side. Man har ikke villet gaa ned til de 8 Timer, trods det, at Arbejdet er sundhedsfarligt. Det er ikke rigtigt, som det ærede Medlem sagde, at der i dette Fag ikke er noget at bestille. Naar man skal gaa fra 6 Aften til 6 Morgen, uden Hviletid og Spisetid, og have sin Opmærksomhed henvendt paa Maskinerne og alt, hvad der ellers er at gøre, er det saa nervepirrende og nedbrydende et Arbejde, at man ikke har Lov til at sige noget saadant, som det ærede Medlem sagde. Det vidner blot om, at det ærede Medlem ikke har ret meget Kendskab til det, han taler om; ellers kunde han ikke fremkomme med saadanne Udtalelser.

Det havde maaske været nok saa rigtigt, hvis det ærede Medlem havde berigtiget det, der her staaer i Bilaget, han havde jo ellers fat paa saa mange andre Ting i Bilaget. Han

skulde da ogsaa have taget det af mig omtalte med. Men det gjorde det ærede Medlem ikke, det vogtede det ærede Medlem sig for at komme ind paa. Jeg har saa tidt tænkt over, hvorfor man har strittet saa stærkt imod den 8 Timers-Arbejdsdag paa dette Omraade. Man kan staa med en Besætning paa en 15—16 Bagersvende og 3 Møllersvende, og Bagersvendene har 8 Timers Arbejde, men Møllersvendene skal arbejde i 12 Timer, trods det, at deres Arbejde er mere nedbrydende end det, de andre udfører. Dette viser, hvor nødvendigt og rigtigt det er at komme til en Lovgivning paa dette Omraade, thi ellers vil de smaa og svage ikke faa den Ret, som de trænger saa haardt til.

Jeg glæder mig ligeledes over, at den 8 Timers-Arbejdstid indføres i saadanne Virksomheder som Oliemøller og Cementmøller. Dem har jeg ogsaa noget Kendskab til, og jeg ved, at Arbejdet der er meget nedbrydende. Der er en anden Virksomhed, Svovlsyrefabrikker, hvor der burde indføres 8 Timers Arbejde ikke alene for dem, der er beskæftigede ved Døgndriften, men for alle, der er beskæftigede der. Arbejdet er overordentlig nedbrydende, det er bogstavelig saaledes, at disse Mennesker slides op paa en meget kort Tid. Jeg vil henstille, at det overvejes i Udvalget, om man ikke paa et saadant enkelt Sted kunde gribe dybere ned, end Lovforslaget tilsigter.

Dernæst vil jeg gerne rette det Spørgsmaal til den højtærede Minister, om det er Meningen, at en Fabrik som Soyakagefabrikken paa Islands Brygge kommer ind under Loven. Jeg kan ikke tænke mig andet, thi der presses jo ogsaa Olie af de Kager, der laves derude. Men jeg er ikke sikker paa, at den falder ind under Loven.

Jeg vil gerne benytte Lejligheden til at rette endnu et Spørgsmaal, eventuelt ogsaa en Henstilling, til Ministeren. Da vi i 1912—13 reviderede Loven om Butikslukning, rejste jeg det Spørgsmaal, om det ikke var paa Tide at gennemføre en Beskyttelse for de unge Mennesker, der beskæftiges i Forretninger, og undersøge, om Arbejdsforholdene der er saa gode, som de burde være. Jeg havde faaet Oplysning om, at særlig Tuberkulosen havde sin Gang indenfor netop dette Fag. Medens Lovforslaget var i Udvalg, tog jeg mig over at undersøge disse Forhold, men jeg maatte erkende, at der her i Landet ikke havde fundet mange Undersøgelser Sted, og at der var meget lidt af Materiale at bygge paa. Ganske vist fremkom der noget fra Stadslægen, der gik ud paa, at det gennem Sessionerne var kon-